

- 2) Може ли физическо лице, което преди датата 1 ноември 2007 г., определена в член 70 от Директива 2004/39/ЕО, е придобило деривативен финансов инструмент от банка, използвайки средства, заети от същата банка въз основа на предоставено обезпечение в полза на банката, да се счита за непрофесионален клиент и непрофесионален инвеститор във финансови инструменти по правото на Съюза, и ако случаят е такъв, трябва ли разпоредбите от правото на Съюза, установяващи задължения за информиране на потребителите и забраняващи конфликтите на интереси, когато банка предлага и продава финансов инструмент, каквито са разпоредбите в Директиви 2003/6/ЕО⁽³⁾, 2003/71/ЕО⁽⁴⁾, 2001/34/ЕО⁽⁵⁾, Регламент (ЕО) № 809/2004⁽⁶⁾, Директивата MiFID II⁽⁷⁾ и други правила от правото на Съюза, защитаващи правата на потребителите на финансови услуги, да се приложат по настоящото дело?
- 3) Трябва ли Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) да се тълкува в смисъл, че неразкриването на факта, че лицето, предоставящо финансовия инструмент, няма разрешение да предоставя финансови услуги, неразкриването на съществена информация в проспекта и в приложението към него, както и наличието на потенциален конфликт на интереси по отношение на лицето, предоставящо финансовия инструмент, може при сключването на договори, свързани с финансовия инструмент, да има пряко въздействие (в определена насока) върху цената на съответните финансови инструменти, и че другата страна по договора следователно има право да изисква тези договори да бъдат обявени за недействителни или изменени, или да ѝ бъде платено обезщетение за претърпените вреди?

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

⁽²⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

⁽³⁾ Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (ОВ L 96, 2003 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 5, стр. 210).

⁽⁴⁾ Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, 2003 г., стр. 64; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 23).

⁽⁵⁾ Директива 2001/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2001 година относно допускането на ценни книжа до официална регистрация на фондова борса и относно информацията, която подлежи на публикуване (ОВ L 184, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 43).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 809/2004 на Комисията от 29 април 2004 година относно прилагането на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на информацията, съдържаща се в проспектите, както и формата, включването чрез препратка и публикуването на подобни проспекти и разпространяването на реклами (ОВ L 149, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 60).

⁽⁷⁾ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 2014 г., стр. 349).

Преюдициално запитване от Hessisches Finanzgericht (Германия), постъпило на 16 януари 2018 г. — Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Дело C-26/18)

(2018/C 152/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hessisches Finanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Ответник: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли вносът по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) и член 30 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ въведената на територията на Съюза стока да бъде включена в икономическия оборот на Съюза, или е достатъчно да е налице само опасност за това?

Ако вносът изисква стоката да бъде включена в икономическия оборот на Съюза:

- 2) Налице ли е включване на въведена на територията на Съюза стока в икономическия оборот на Съюза, когато в нарушение на митническото законодателство стоката не е поставена в режим по смисъла на член 61, първа алинея от Директивата, или първоначално въз основа на нарушението на митническото законодателство е поставена в такъв режим, но по-късно престава да бъде в обхвата на приложение на този режим, или в случай на митническо нарушение включването в икономическия оборот на Съюза изисква да може да се приеме, че въз основа на това митническо нарушение стоката е включена в икономическия оборот на Съюза на данъчната територия на държавата членка, в която е извършено нарушението, и може да бъде предмет на потребление или ползване?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 89, 2011 г., стр. 26, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15, ОВ L 269, 2014 г., стр. 4 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

—————

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 18 януари 2018 г. —
Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser**

(Дело C-32/18)

(2018/C 152/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tiroler Gebietskrankenkasse

Отговорник: Michael Moser

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (наричан по-нататък „Регламент № 883/2004“) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че държава членка с вторична компетентност (Австрия) следва да заплати на родител, който пребивава и осъществява дейност като заето лице в държавата членка с приоритетна компетентност (Германия) по смисъла на член 68, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 883/2004, диференцираща добавка като семейно обезщетение в размер на разликата между обезщетението за родител, което се заплаща в държавата с приоритетна компетентност, и свързаното с дохода обезщетение за отглеждане на дете на другата държава членка, ако и двамата родители пребивават заедно със своите деца в държавата членка с приоритетна компетентност и само другият родител упражнява дейност като пограничен работник в държавата членка с вторична компетентност?